

Наукові перспективи
Видавнича група

Наукові інновації та передові технології

Державне управління

Економіка

Право

Педагогіка

Психологія

5 (57) 2026

Всеукраїнська Асамблея докторів наук із державного управління

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

***«Наукові інновації та
передові технології»***

*Державне управління, економіка,
право, педагогіка, психологія*

№ 5(57) 2026

Київ – 2026

- Гращенко Ж.В., Окопний А.М., Рихаль В.І.** 1326
ПЕДАГОГІЧНА ДІАГНОСТИКА СФОРМОВАНOSTІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ТРЕНЕРІВ З ВИДУ СПОРТУ
- Грицанюк В.В.** 1340
ЗАСТОСУВАННЯ СТАТИСТИЧНИХ МЕТОДІВ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ ТА ЇХ АНАЛІТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ
- Давиденко О.О.** 1350
ОЦІНЮВАННЯ КОМПОНЕНТІВ ПРИРОДНИЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГЕОГРАФІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
- Данильченко І.Г., Загородній І.М.** 1360
МІНІМУЗЕЙ ДИТЯЧОЇ КНИЖКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
- Динікова Л.Ш., Тільняк Н.В., Сидоренко Л.М.** 1373
РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО АНАЛІЗУ ТЕКСТІВ, ЗГЕНЕРОВАНИХ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ, У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ
- Добровольська Р.О., Барановська А.А.** 1384
МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОЇ РОБОТИ ДИРИГЕНТА-ХОРМЕЙСТЕРА НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ: ІНТЕГРАЦІЯ ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ
- Дроздова І.П.** 1395
ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА В ПОЛІЕТНІЧНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ
- Дядечко І.Є., Верцімага А.В., Пономарьов В.О., Симонік А.В., Свасьєв А.В.** 1409
ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА СПОРТСМЕНІВ У СИСТЕМІ БАГАТОРІЧНОГО ТРЕНУВАННЯ
- Дячук П.В.** 1416
ПРИРОДООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ПРИРОДОЗНАВЧИХ ЕКСКУРСІЙ З УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

УДК 364:311:314

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-5\(57\)-1340-1349](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-5(57)-1340-1349)

Грицанюк Віта Василівна кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри соціальної роботи, управління та суспільних наук, Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, м. Львів, <https://orcid.org/0000-0001-7066-0600>

ЗАСТОСУВАННЯ СТАТИСТИЧНИХ МЕТОДІВ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ ТА ЇХ АНАЛІТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Анотація. У статті розглянуто особливості застосування статистичних методів у соціальній роботі та їх аналітичний потенціал у контексті підвищення ефективності соціальних інтервенцій і прийняття обґрунтованих професійних рішень. Актуальність дослідження зумовлена зростанням складності соціальних процесів, посиленням соціально-демографічних викликів в Україні, зокрема в умовах демографічної кризи, спричиненої війною, міграційними процесами та змінами у структурі населення. Наголошено, що традиційні підходи до соціальної роботи, які базуються переважно на описових та емпіричних методах, є недостатніми для комплексного аналізу сучасних соціальних явищ.

Метою статті є аналіз сутності основних статистичних методів та обґрунтування їх практичного застосування у соціальній роботі. У роботі систематизовано теоретичні підходи до використання кількісних методів у соціальній сфері, зокрема описової статистики, кореляційного та регресійного аналізу.

Описова статистика розглядається як базовий інструмент узагальнення соціально-демографічних даних, що дозволяє формувати цілісне уявлення про клієнтські групи та структуру соціальних проблем. Кореляційний аналіз застосовується для виявлення взаємозв'язків між соціальними показниками та визначення факторів впливу на соціальне благополуччя. Регресійний аналіз розкрито як інструмент моделювання причинно-наслідкових зв'язків і прогнозування соціальних процесів.

У результаті дослідження встановлено, що інтеграція статистичних методів у практику соціальної роботи сприяє переходу до доказового підходу, підвищує об'єктивність оцінювання потреб клієнтів та ефективність соціальних програм. Обґрунтовано, що використання аналітичних інструментів є необхідною умовою вдосконалення системи соціального захисту та соціальної політики в умовах сучасних суспільних трансформацій. Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою практичних моделей застосування статистичного аналізу в діяльності соціальних служб та впровадженням цифрових технологій для обробки соціальних даних.

Ключові слова: соціальна робота, статистичні методи, описова статистика, кореляційний аналіз, регресійний аналіз, соціально-демографічний аналіз, соціальна політика.

Hrytsaniuk Vita Vasylivna PhD in Political Science, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Social Work, Management and Social Sciences, Lviv State University of Life Safety, Lviv, <https://orcid.org/0000-0001-7066-0600>

APPLICATION OF STATISTICAL METHODS IN SOCIAL WORK AND THEIR ANALYTICAL POTENTIAL

Abstract. The article examines the features of applying statistical methods in social work and their analytical potential in the context of improving the effectiveness of social interventions and making evidence-based professional decisions. The relevance of the study is determined by the increasing complexity of social processes and the growing socio-demographic challenges in Ukraine, particularly in the context of the demographic crisis caused by war, migration processes, and changes in the population structure.

It is emphasized that traditional approaches to social work, which are mainly based on descriptive and empirical methods, are insufficient for the comprehensive analysis of contemporary social phenomena.

The aim of the article is to analyze the essence of the main statistical methods and substantiate their practical application in social work. The study systematizes theoretical approaches to the use of quantitative methods in the social sphere, in particular descriptive statistics, correlation analysis, and regression analysis. Descriptive statistics are considered a basic tool for summarizing socio-demographic data, allowing the formation of a holistic understanding of client groups and the structure of social problems. Correlation analysis is used to identify relationships between social indicators and determine factors influencing social well-being. Regression analysis is presented as a tool for modeling cause-and-effect relationships and forecasting social processes.

The study found that the integration of statistical methods into social work practice contributes to the transition to an evidence-based approach, increases the objectivity of assessing clients' needs, and improves the effectiveness of social programs. It is substantiated that the use of analytical tools is a necessary condition for improving the social protection system and social policy in the context of contemporary societal transformations. Prospects for further research are related to the development of practical models for applying statistical analysis in social service activities and the implementation of digital technologies for processing social data.

Keywords: social work, statistical methods, descriptive statistics, correlation analysis, regression analysis, socio-demographic analysis, social policy.

Постановка проблеми. У сучасних умовах трансформації соціальної сфери, зростання кількості вразливих груп населення та ускладнення соціальних процесів особливої актуальності набуває підвищення ефективності соціальної роботи. Традиційні підходи до організації соціальних послуг, що ґрунтуються переважно на описових та інтуїтивних методах, дедалі частіше виявляються недостатніми для адекватного реагування на сучасні соціальні виклики. У зв'язку з цим виникає потреба у впровадженні науково обґрунтованих інструментів аналізу, серед яких провідне місце займають статистичні методи.

Застосування статистичного аналізу у соціальній роботі дозволяє не лише систематизувати інформацію про клієнтів та соціальні явища, але й виявляти закономірності, прогнозувати розвиток соціальних процесів та оцінювати ефективність соціальних інтервенцій. Водночас у вітчизняній практиці соціальної роботи спостерігається недостатній рівень системного використання статистичних методів, що знижує обґрунтованість управлінських рішень і ефективність соціальних послуг.

Особливої ваги ця проблема набуває в умовах соціально-економічної нестабільності та воєнних викликів, коли соціальні служби стикаються з необхідністю оперативного реагування на динамічні зміни у структурі потреб населення. За таких умов відсутність належного аналітичного інструментарію ускладнює процес планування та реалізації соціальної політики.

Метою статті є аналіз сутності основних методів статистичного аналізу та обґрунтування особливостей їх практичного застосування у соціальній роботі з метою підвищення ефективності соціальних інтервенцій і прийняття обґрунтованих професійних рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасному науковому дискурсі соціальної роботи дедалі більшої ваги набуває використання кількісних підходів до аналізу соціальних явищ, що обумовлює зростання ролі статистичних методів у дослідженні, плануванні та оцінці ефективності соціальних послуг.

Аналіз останніх досліджень дозволяє простежити трансформацію підходів до застосування методів соціальної роботи – від переважно описових і нормативних до інтегрованих, що поєднують якісні та кількісні інструменти, зокрема методи статистичного аналізу.

У працях вітчизняних науковців значна увага приділяється теоретичному осмисленню методів соціальної роботи та їх ролі у професійній діяльності. Зокрема, І. Іванова у дослідженні «Класифікація методів соціальної роботи (нормативно-правовий аспект)» розглядає систематизацію методів відповідно до чинної нормативно-правової бази, виокремлюючи адміністративні, соціально-економічні та психолого-педагогічні методи впливу [1]. Авторка підкреслює необхідність їх комплексного застосування у практиці соціальної роботи, що створює передумови для інтеграції статистичних інструментів як засобу оцінювання результативності відповідних втручань.

Важливий внесок у дослідження методів соціальної роботи здійснила О. Карпенко, яка у праці «Методи соціальної роботи як складова успішної професійної діяльності соціального працівника» обґрунтовує їх значення як інструменту досягнення ефективних результатів у роботі з різними категоріями клієнтів [2]. Авторка акцентує увагу на практичній спрямованості методів та необхідності їх адаптації до конкретних соціальних ситуацій, що, у свою чергу, потребує використання аналітичних і статистичних підходів для обґрунтування професійних рішень.

Практичний вимір застосування методів соціальної роботи з використанням елементів статистичного аналізу розкрито у дослідженні М. Ляшко «Соціальна робота з бездомними в Україні» [3]. У роботі застосовано такі методи, як аналіз, узагальнення та порівняння, що дозволило авторці визначити основні тенденції розвитку бездомності та окреслити напрями вдосконалення соціальної підтримки цієї категорії населення. Використання статистичних підходів у дослідженні сприяє більш об'єктивному розумінню масштабів проблеми та підвищує обґрунтованість запропонованих рішень.

Особливої уваги заслуговує дослідження Б. Мілевського та А. Шустя «Удосконалення методики оцінювання потреб військовослужбовців та членів їхніх родин у соціальному супроводі» [4], у якому представлено сучасні підходи до оцінювання потреб клієнтів на основі систематизованих даних. Автори акцентують на необхідності вдосконалення інструментарію збору та аналізу інформації, що передбачає використання статистичних методів для підвищення точності оцінки та ефективності соціального супроводу.

У контексті розвитку кількісних підходів у соціальній роботі вагомий внесок здійснив М. Е. Derbyshire у дослідженні «The Application of Statistical Methods in Personal Social Services – A Review». Автор обґрунтовує доцільність широкого використання статистичних методів у системі соціальних послуг, зокрема для аналізу потреб населення, оцінювання ефективності програм та оптимізації управлінських рішень. У роботі розглядаються такі інструменти, як регресійний аналіз, кластеризація та багатовимірні статистичні методи, які дозволяють виявляти приховані закономірності у соціальних процесах. Акцент зроблено на важливості переходу від описових методів до аналітичних моделей, які дозволяють глибше інтерпретувати соціальні явища та підсилюють наукову обґрунтованість соціальної політики. [5].

Подальший розвиток ідей використання кількісних методів у соціальній роботі представлено у праці Shenyang Guo «Quantitative Research» [6], де автор розкриває методологічні засади застосування статистичного аналізу в дослідженнях соціальної сфери. Дослідник акцентує увагу на важливості використання емпіричних даних для перевірки гіпотез, оцінювання ефективності соціальних втручань та прогнозування соціальних процесів. У публікації описано застосування регресійних моделей, аналізу причинно-наслідкових зв'язків, а також сучасних підходів до обробки даних, що сприяють розвитку

доказової соціальної роботи. Науковець підкреслює, що інтеграція статистичних методів у практику соціальної роботи дозволяє підвищити точність оцінювання потреб клієнтів і забезпечити більш ефективне планування соціальних послуг [6].

Узагальнення результатів аналізу як вітчизняних, так і зарубіжних наукових досліджень свідчить про поступове утвердження статистичних і кількісних методів як невід'ємної складової сучасної соціальної роботи. Українські науковці зосереджують увагу переважно на теоретико-методичних засадах соціальної роботи, класифікації методів та їх практичному застосуванні у роботі з різними категоріями клієнтів, водночас дедалі частіше підкреслюючи необхідність використання аналітичних інструментів для оцінювання ефективності соціальних послуг. Зарубіжні дослідження, своєю чергою, характеризуються більш глибокою інтеграцією статистичних методів у практику соціальної роботи, акцентом на доказовості, використанні кількісних моделей аналізу та прогнозуванні соціальних процесів.

Спільною тенденцією для обох наукових підходів є розуміння того, що ефективність соціальної роботи значною мірою залежить від якості збору, обробки та інтерпретації даних.

Водночас, якщо у вітчизняному науковому просторі питання системного використання статистичних методів перебуває на етапі активного розвитку, то в зарубіжній практиці вони вже виступають базовим інструментом реалізації принципів доказової соціальної роботи. У зв'язку необхідно детальніше розглянути сутність основних методів статистичного аналізу та особливості їх практичного застосування у соціальній роботі.

Виклад основного матеріалу. Описова статистика є базовим етапом кількісного аналізу даних у соціальній роботі та передбачає узагальнення й систематизацію емпіричної інформації з метою отримання цілісного уявлення про досліджуване явище. Описова статистика є інструментом, що дозволяє перетворити великі масиви первинних даних на зрозумілі аналітичні показники, придатні для подальшої інтерпретації та прийняття рішень.

Сутність описової статистики полягає у зведенні числових даних до компактної форми через використання показників центральної тенденції (середнє значення, медіана, мода), а також показників варіації (діапазон, стандартне відхилення, дисперсія) і відносних величин (відсотки, частки, коефіцієнти). Такий підхід забезпечує узагальнення інформації та дозволяє досліднику отримати «зріз» соціальної реальності без встановлення причинно-наслідкових зв'язків.

У соціальній роботі описова статистика виконує насамперед діагностичну функцію, оскільки дає змогу визначити актуальний стан соціальних явищ і характеристик клієнтів. Зокрема, вона застосовується для:

- визначення соціально-демографічного профілю отримувачів соціальних послуг (вік, стать, рівень освіти, сімейний стан);

- аналізу структури клієнтів соціальних служб та їх розподілу за різними категоріями;
- оцінювання поширеності соціальних проблем, таких як бідність, безробіття, соціальна ізоляція;
- моніторингу змін у складі цільових груп у часі.

Застосування описової статистики є особливо важливим на початкових етапах дослідження, оскільки дозволяє сформулювати загальне уявлення про досліджувану сукупність і визначити ключові тенденції. У цьому контексті вона виконує функцію інформаційної основи для подальших, більш складних видів аналізу, зокрема кореляційного чи регресійного.

Практичне значення описової статистики у соціальній роботі полягає в її здатності забезпечити обґрунтованість управлінських і професійних рішень. Наприклад, за допомогою аналізу середнього віку клієнтів територіального центру можна визначити домінуючу вікову групу отримувачів послуг, а розрахунок відсоткової частки осіб похилого віку дозволяє оцінити рівень навантаження на систему соціального обслуговування. Аналогічно, аналіз розподілу клієнтів за рівнем доходу або соціальним статусом дає змогу ідентифікувати найбільш вразливі групи населення та спрямувати ресурси на їх підтримку. Проте, описова статистика має певні обмеження, оскільки вона не дозволяє встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між соціальними явищами, а лише фіксує їхній поточний стан.

Кореляційний аналіз є одним із ключових методів статистичного дослідження, що використовується у соціальній роботі для виявлення та оцінювання взаємозв'язків між соціальними явищами та характеристиками клієнтів. Цей метод є інструментом, що дозволяє перейти від простого опису даних до їх аналітичного осмислення.

Сутність кореляційного аналізу полягає у визначенні сили та напряму зв'язку між двома або більше змінними. Такий зв'язок може бути позитивним (зростання однієї змінної супроводжується зростанням іншої), негативним (зростання однієї змінної супроводжується зменшенням іншої) або відсутнім. Для кількісної оцінки зв'язку використовуються відповідні коефіцієнти кореляції (наприклад, коефіцієнт Пірсона), значення яких дозволяють визначити ступінь взаємозалежності досліджуваних показників.

У соціальній роботі кореляційний аналіз має важливе практичне значення, оскільки дає змогу виявляти фактори, пов'язані з виникненням і поширенням соціальних проблем. Зокрема, цей метод застосовується для:

- дослідження зв'язку між рівнем доходу та потребою у соціальній допомозі;
- аналізу залежності між рівнем освіти та зайнятістю населення;
- виявлення факторів соціальної ізоляції або маргіналізації;
- оцінювання впливу різних соціально-економічних умов на якість життя клієнтів.

Використання кореляційного аналізу дозволяє соціальним працівникам не лише констатувати наявність проблеми, але й глибше зрозуміти її можливі причини та супутні чинники. Наприклад, встановлення тісного зв'язку між низьким рівнем доходу та частотою звернень за соціальною допомогою дає підстави для розробки адресних програм підтримки малозабезпечених верств населення. Аналогічно, виявлення взаємозв'язку між віком і рівнем соціальної ізоляції може слугувати основою для впровадження програм соціальної інтеграції людей похилого віку.

Важливо враховувати, що кореляційний аналіз має певні методологічні обмеження. Зокрема, наявність статистичного зв'язку між змінними не означає існування причинно-наслідкової залежності між ними. Це означає, що виявлений зв'язок може бути опосередкований іншими, не врахованими у дослідженні факторами. У зв'язку з цим результати кореляційного аналізу потребують обережної інтерпретації та, за необхідності, подальшої перевірки за допомогою більш складних методів, зокрема регресійного аналізу.

Регресійний аналіз є одним із найбільш інформативних методів статистичного дослідження, що широко застосовується у соціальній роботі для виявлення причинно-наслідкових зв'язків та прогнозування соціальних процесів. У праці *Research Methods for Social Work* [7], науковці розглядають регресійний аналіз як логічне продовження кореляційного аналізу, яке дозволяє не лише встановити наявність зв'язку між змінними, але й оцінити силу впливу одних факторів на інші.

Сутність регресійного аналізу полягає у побудові математичної моделі, яка описує залежність між змінною-результатом (залежною змінною) та однією або кількома пояснювальними змінними (незалежними факторами). Найпростішим варіантом є лінійна регресія, яка дозволяє визначити, якою мірою зміна одного показника впливає на зміну іншого. У більш складних дослідженнях застосовуються множинні регресійні моделі, що дають змогу одночасно враховувати вплив кількох факторів.

У соціальній роботі регресійний аналіз має значний практичний потенціал, оскільки дозволяє:

- прогнозувати потреби населення у соціальних послугах;
- визначати ключові фактори, що впливають на соціальне благополуччя;
- оцінювати ефективність соціальних програм і втручань;
- аналізувати вплив соціально-економічних умов на поведінку клієнтів.

Наприклад, за допомогою регресійного аналізу можна дослідити, як рівень доходу, освіта та вік впливають на ймовірність звернення особи за соціальною допомогою. Це дозволяє не лише виявити групи підвищеного ризику, але й більш точно спрямовувати соціальні ресурси. Аналогічно, аналіз впливу різних факторів на рівень соціальної адаптації внутрішньо переміщених осіб дає змогу оцінити ефективність програм підтримки та визначити напрями їх удосконалення.

Важливою перевагою регресійного аналізу є можливість переходу від опису та встановлення зв'язків до пояснення соціальних явищ і побудови прогнозів. Це особливо актуально в умовах динамічних соціальних змін, коли соціальні служби потребують інструментів для планування та прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Водночас застосування регресійного аналізу вимагає дотримання певних методологічних умов, зокрема достатнього обсягу даних, коректного відбору змінних та врахування можливих похибок моделі. Невиконання цих вимог може призвести до спотворення результатів і неправильних висновків. Крім того, як і у випадку з кореляційним аналізом, інтерпретація результатів потребує обережності, оскільки навіть статистично значущий вплив не завжди відображає повну складність соціальних процесів.

Узагальнюючи розглянуті методи статистичного аналізу, слід зазначити, що описова статистика, кореляційний та регресійний аналіз утворюють цілісну систему інструментів, які забезпечують комплексне дослідження соціальних явищ у практиці соціальної роботи. Описова статистика дозволяє отримати загальне уявлення про структуру та характеристики досліджуваної сукупності, кореляційний аналіз – виявити наявність і напрям взаємозв'язків між соціальними показниками, тоді як регресійний аналіз надає можливість оцінити силу впливу факторів і здійснювати прогнозування соціальних процесів.

Послідовне застосування цих методів сприяє переходу від простого опису соціальної реальності до її глибокого аналітичного осмислення, що є необхідною умовою формування доказового підходу у соціальній роботі. Використання статистичних інструментів підвищує обґрунтованість професійних рішень, дозволяє ефективніше планувати соціальні послуги та сприяє вдосконаленню соціальної політики загалом.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що застосування статистичних методів у соціальній роботі є важливим чинником підвищення ефективності професійної діяльності, обґрунтованості управлінських рішень та якості соціальних послуг, особливо в умовах сучасної демографічної кризи в Україні, зумовленої наслідками війни. Масштабні міграційні процеси, зростання кількості внутрішньо переміщених осіб, втрати населення та зміни у віковій структурі суспільства актуалізують потребу у використанні статистичних методів для глибокого аналізу соціально-демографічних трансформацій.

Використання описової статистики, кореляційного та регресійного аналізу забезпечує комплексне дослідження соціальних явищ, дозволяє систематизувати емпіричні дані, виявляти взаємозв'язки між соціальними показниками та прогнозувати розвиток соціальних процесів в умовах демографічної нестабільності. Зокрема, описова статистика виконує діагностичну функцію, формуючи уявлення про зміни у структурі населення, зокрема зростання частки осіб похилого віку та вразливих категорій. Кореляційний аналіз сприяє виявленню

взаємозалежностей між демографічними та соціально-економічними показниками, тоді як регресійний аналіз дозволяє оцінити вплив воєнних і соціальних факторів на рівень соціального благополуччя та потребу у соціальних послугах.

Застосування статистичних методів у соціальній роботі сприяє переходу до доказового підходу, підвищує об'єктивність оцінювання потреб клієнтів та ефективність соціальних програм у складних умовах воєнного часу. Водночас встановлено, що у вітчизняній практиці соціальної роботи використання таких методів потребує подальшого розвитку, зокрема в частині підвищення рівня аналітичної підготовки фахівців, удосконалення систем збору даних та впровадження сучасних цифрових інструментів аналізу.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці та апробації практичних моделей використання статистичних методів для аналізу демографічних змін та оцінювання їх впливу на систему соціального забезпечення. Особливої уваги потребують дослідження соціальних потреб внутрішньо переміщених осіб, ветеранів, сімей загиблих та інших постраждалих категорій населення. Важливим напрямом є також адаптація міжнародного досвіду застосування статистичного аналізу у кризових умовах, що дозволить підвищити ефективність соціальної роботи в Україні.

Крім того, перспективним є використання сучасних цифрових технологій та аналітичних платформ для моніторингу демографічних процесів, прогнозування соціальних ризиків та вдосконалення механізмів реагування на виклики, пов'язані з демографічною кризою, що сприятиме підвищенню якості соціальних послуг та зміцненню соціальної стабільності суспільства.

Література:

1. Ляшко М. Соціальна робота з бездомними в Україні // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота». 2025. № 2(57). С. 106–110. DOI: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2025.57.106-110>
2. Іванова І. Класифікація методів соціальної роботи (нормативно-правовий аспект) // Ввічливість. Humanitas. 2025. № 4. С. 42–51. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.4.7>
3. Карпенко О. Методи соціальної роботи як складова успішної професійної діяльності соціального працівника // Ввічливість. Humanitas. 2023. № 4. С. 18–24. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2023.4.3>
4. Мілевський Б., Шусть А. Удосконалення методики оцінювання потреб військовослужбовців та членів їхніх родин у соціальному супроводі // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Військово-спеціальні науки. 2026. № 1(65). С. 36–40. DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2026.65.36-40>
5. Derbyshire M. E. The Application of Statistical Methods in Personal Social Services – A Review // Royal Statistical Society. Journal. Series A: General. 1983. Vol. 146, Issue 2. P. 115–134. DOI: <https://doi.org/10.2307/2982010>
6. Guo S. Quantitative Research // In: Franklin C. (ed.). Encyclopedia of Social Work. Oxford Academic, 2013. DOI: <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780199975839.013.333>
7. Research Methods for Social Work // ResearchGate. URL: https://www.researchgate.net/publication/237131811_Research_Methods_for_Social_Work (дата звернення: 23.04.2026).